

Η Τεκτονική Στοά – Μυστήρια και σημασία τους

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Η Τεκτονική Στοά αντιπροσωπεύει συμβολικά την Μακροκοσμική τάξη αντανακλώμενη στο ανθρώπινο επίπεδο, το επονομαζόμενο Μικροκοσμικό. Οι συσχετίσεις τους, παρουσιάζονται Ερμητικά και με καταπληκτικό τρόπο στον Σμαράγδινο Πίνακα του Ερμή του Τρισμέγιστου. «Είναι αληθέστατο, αψευδέστατο, βεβαιότατο. Ότι αυτό που είναι κάτω είναι σαν κι αυτό που είναι άνω και αυτό που είναι άνω είναι σαν κι αυτό που είναι κάτω, για την πραγμάτωση του θαυμαστών του Ενός Πράγματος».

Από αυτό το πρώτο αξίωμα προκύπτει ότι ο Άνθρωπος, ή μάλλον ο προς μύηση, (ο οποίος διαβαίνει το κατώφλι για να προσεγγίσει αυτήν την θαυμαστή σύνθεση, αυτό το τέλειο σύνολο ισορροπίας και αρμονίας, όπου τα πάντα είναι «ορθά και τέλεια»), με θρυμματισμένη την πνευματική του ρώμη, από ένα κόσμο που μας έχει κάνει να ξεχάσουμε τον Θεό και τους Νόμους της Φύσης, έχει επιτέλους την ευκαιρία να επαναδιευθετήσει, να επανευθυγραμμίσει και να επανισορροπήσει την πνευματική του ρώμη η οποία έχει υποστεί πτώση κατά την διάρκεια των γενεών.

Όλοι οι Αξιωματούχοι αλλά και όλοι οι συμμετέχοντες Αδδ.: θα πρέπει να συμμετέχουν με την μέγιστη προσοχή, ώστε ο νεόφυτος να μπορέσει να προσεγγίσει με τον πλέον ορθό τρόπο τους κραδασμούς που προκύπτουν από τα Ανώτερα πεδία, κραδασμούς οι οποίοι έχουν προσκληθεί από το Εγρηγορός του Τύπου. Όλα τα σύμβολα που βρίσκονται εντός του Ναού, κατά την στιγμή της μύησης, διεγείρονται, συντονίζονται με υψηλές συχνότητες. Η Γεωμετρία, η αρμονία και η ισορροπία των αντικειμένων εντός της Στοάς, συντονίζεται με τους αιώνιους νόμους της Φύσης.

Η Παράδοση, μία και συμπαντική, η οποία εγείρεται πάνω από την ιστορία, τον τόπο και τον χρόνο, μας διδάσκει ότι οφείλουμε να διακρίνουμε τη διαφορά μεταξύ της Φύσης που ενεργεί με βάση τους αόρατους νόμους του Αιώνιου και της Φύσης που λειτουργεί με βάση τα ορατά και τους κανόνες της μορφής. Η Μύηση καθίσταται το εργαλείο, το μέσον διά του οποίου θα επιστρέψουμε στην πηγή όλων των πραγμάτων, στο μεταφυσικό σημείο από όπου εκκινήσαμε και όπου οφείλουμε να επιστρέψουμε. Επιστρέφοντας στον εσωτερικό του κόσμου ο άνθρωπος θα εκπληρώσει τον οντολογικό του ρόλο. Και διαμέσου αυτού, στην σύνδεση του ορατού με το αόρατο, του ουρανού και της γης.

Ειδικά αυτή η επίτευξη πραγματοποιείται εντός της Στοάς, στον 2° συμβολικό βαθμό, με την αφή του πεντάκτινου Αστέρα, ως τέλειο σύμβολο της επανενσωματωμένου Ανθρώπου στην πνευματική του διάσταση.

Ο Τεκτονικός μας Ναός είναι ο αθάνατος της ομαδικής μας εργασίας, και γιαυτό στο κέντρο του είναι τοποθετημένος ο βωμός της θυσίας, εκεί ο καθένας μας «καίει» τα δικά του ελαττώματα.

Ο βωμός, όπως και ο Ήλιος για το σύστημά μας, βρίσκεται στο κέντρο του Ναού μας, αποκαλύπτοντας το Μέγα Μυστήριο του Θυσιαστικού Τύπου, διαμέσου του οποίου ο Άνθρωπος, με την Fides/Πίστη, κατορθώνει να προκαλέσει την Virtus/Αρετή και το επίπεδο της θείας του προέλευσης, δημιουργώντας την αόρατη θεία παρουσία εντός του Ναού και κυρίως εντός του.

Αυτό είναι το αληθινό θαύμα και το Secretum που τόσοι ψάχνουν να βρουν, να κατανοήσουν, πολλές φορές με την λογική και άλλους επίγειους κανόνες, λησμονώντας ότι πρόκειται για μία δράση απολύτως προσωπική, και μη κοινοποιήσιμη εκ της φύσεώς της.

Είναι ο κραδασμός που μας προσεγγίζει από το επίπεδο του πνεύματος, ο οποίος μας επιτρέπει να προσεγγίσουμε μικρές ή μεγάλες αλήθειες οι οποίες πριν μας φαινότουσαν απροσπέλαστες. Μπορεί ακόμη να συνοδεύεται από μία φυσικοπνευματική ευεξία που μας διαπερνά από το κεφάλι μέχρι τα πόδια.

Ο γνώμων με τον διαβήτη στο ανοιχτό ιερό βιβλίο στους πρώτους στίχους του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου (Εν αρχή ην ο Λόγος), τα φώτα της επτάφωτης σύμφωνα με τον ρυθμό των αρχαίων Παραδόσεων, η επίκληση στον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, επιτρέπουν την υλοποίηση εκείνου του Λόγου που ενσαρκώνεται δια της Αγάπης της Δημιουργίας Του.

Αυτή είναι η Ορθή και Τέλεια Στοά όπου κάθε Αξιωματικός, τοποθετημένος στην θέση που του αρμόζει, βάσει μιας Ιερής Γεωμετρίας, γίνεται ο ίδιος σύμβολο ζωντανό.

Ο Τύπος μας οφείλει την επιβίωσή του στο αβέβαιο και σκοτεινό πνευματικό πλαίσιο της εκπεσμένης εποχής των Παραδόσεων που ονομάζεται "Εποχή του Σιδήρου", και την ανάγκη αποκατάστασης της ενότητας, της φωτεινότητας και της Αλήθειας.